

Audiencia pápeža Františka po návrate z Ázie: Dieťa nie je príčinou chudoby

Vatikán 21. januára – Pri dnešnej generálnej audiencii pápež František zhrnul svoju práve ukončenú apoštolskú cestu do Ázie. Medzi hlavnými momentmi na Srí Lanke a Filipínach menoval kanonizáciu sv. Jozefa Vaza a stretnutie s postihnutými tajfúnom. Cesta, charakterizovaná stretnutiami s „oceánmi“ ľudí, podľa Svätého Otca splnila svoj zámer a upevnila miestne cirkevné spoločenstvá vo viere a v misijnom duchu, prispela k medzináboženskému dialógu, budovaniu jednoty a rozvoju spoločnosti, ktorého hlavnými nositeľmi sú rodiny a mládež.

„Zdravé rodiny sú zásadne dôležité pre život spoločnosti“, zdôraznil Svätý Otec, keď sa pri hodnotení cesty podelil so svojou „útechou a nádejou pri pohľade na toľké početné rodiny, ktoré prijímajú dieťa ako Boží dar.“ Podotkol, že napriek zjednodušujúcej mienke niektorých, príčinou chudoby nie sú mnohohodetné rodiny, ale v prvom rade ekonomický systém, ktorý nie je zacielený na človeka, ale na peniaze.

Pri audiencii, ktorá sa konala v Aule Pavla VI. Svätý Otec povzbudil Cirkev k modlitbe za jednotu kresťanov, ktorej je venovaný týždeň od 18. do 25. januára s témou „Daj sa mi napiť!“ (Jn 4,7). V závere vyzval k modlitbe za trpiacich kresťanov v africkom Nigeri, ktorí sa stali obeťami násilností sfanatizovaných moslimov v reakcii na karikatúry publikované francúzskym satiristickým časopisom. Počas generálnej audiencie sa Svätý Otec stretol aj s prezidentkou Kosovskej republiky Atifete Jahjagaovou.-jb-

Plné znenie príhovoru Svätého Otca:

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes sa pristavím pri apoštolskej ceste na Srí Lanku a Filipíny, ktorú som vykonal minulý týždeň. Po návšteve Kórey pred niekoľkými mesiacmi som sa opäť vybral do Ázie, svetadielu bohatých kultúrnych a duchovných tradícií. Cesta bola predovšetkým radostným stretnutím s cirkevnými spoločenstvami, ktoré v tých krajinách vydávajú svedectvo o Kristovi. Povzbudil som ich vo viere a v misionárskosti. Navždy si v srdci zachovám spomienku na slávnostné prijatie zo strany zástupcov - v niektorých prípadoch ich bol priam oceán - ktoré

sprevádzalo významné momenty tejto cesty. Okrem toho som povzbudzoval k medzináboženskému dialógu v službe pokoja, ako aj napredovanie týchto národov v ústrety jednote a spoločenskému rozvoju, s osobitným príspevom rodín a mládeže.

Vrcholným momentom mojej návštevy na Srí Lanke bola kanonizácia veľkého misionára Jozefa Vaza. Tento svätý kňaz vysluhoval často potajme sviatosti veriacim, no bez rozdielu pomáhal všetkým núdzným z každého náboženstva a spoločenského postavenia. Jeho príklad svätosti a lásky k blížnemu naďalej inšpiruje Cirkev na Srí Lanke v jej apoštoláte dobročinnnej lásky a vzdelávania. Ukázal som Jozefa Vaza ako vzor pre všetkých kresťanov, ktorí sú dnes povolání predkladať spásnu pravdu evanjelia v mnohonáboženskom kontexte, s rešpektom voči ostatným, s vytrvalosťou a pokorou.

Srí Lanka je krajina s veľkou prírodnou krásou, a jej ľud sa snaží znovuvybudovať jednotu po dlhom a dramatickom občianskom konflikte. Počas môjho stretnutia s občianskymi predstaviteľmi som zdôraznil dôležitosť dialógu, rešpektovania ľudskej dôstojnosti, úsilia o zapojenie všetkých do nachádzania zodpovedajúcich riešení vzhľadom na zmierenie a spoločné dobro.

Rozličné náboženstvá majú v tejto súvislosti zohrať význačnú úlohu. Moje stretnutie s náboženskými predstaviteľmi bolo potvrdením dobrých vzťahov, ktoré už jestvujú medzi rôznymi spoločnosťami. V tomto kontexte som chcel posmeliť spoluprácu, ktorá už prebieha medzi nasledovníkmi rozličných náboženských tradícií, a tiež preto, aby bolo možné uzdraviť balzomom odpustenia tých, ktorí sú nesú následky utrpení posledných rokov. Téma zmierenia charakterizovala aj moju návštevu vo svätyni Našej Panej z Madhu, veľmi uctievanej tamilským i sinhálskym obyvateľstvom, a je cieľom púť členov iných náboženstiev. Na tom posvätnom mieste sme prosili Máriu, našu Matku, aby vyprosila pre celý srílanský ľud dar jednoty a pokoja.

Zo Srí Lanky som obratom odcestoval na Filipíny, kde sa Cirkev pripravuje sláviť päťsté výročie príchodu evanjelia. Ide o najviac katolícku krajinu Ázie a filipínsky ľud je dobre známy svojou hlbokou vierou, nábožnosťou a entuziazmom aj v zahraničí. Počas môjho stretnutia s predstaviteľmi krajiny, ako aj počas chvíľ modlitby a záverečnej sv. omše, na ktorej bol prítomný ohromný zástup, som zdôraznil neprestajnú plodnosť evanjelia a jeho schopnosť inšpirovať spoločnosť hodnú človeka, v ktorej je miesto pre dôstojnosť každého i pre túžby filipínskeho ľudu.

Prvoradým účelom návštevy a motívom, pre ktorý som sa rozhodol ísť na Filipíny – bol to najdôležitejší dôvod –, bolo vyjadriť moju blízkosť bratom a sestrám, ktorých zasiahol ničivý tajfún Jolanda. Dopravil som sa do Taclobanu,

do najviac postihnutej oblasti, kde som ocenil vieru a schopnosť filipínskeho ľudu znovu sa vzchopiť. V Taclobane, žiaľ, nepriaznivé poveternostné podmienky spôsobili stratu života ďalšej nevinnej obete: mladej dobrovoľníčky Kristel, ktorú zavalila a usmrtila vetrom strhnutá časť lešenia. Ďakoval som taktiež všetkým, ktorí z každej strany sveta odpovedali na ich potreby veľkorysým prísunom pomoci. Moc Božej lásky, ktorá sa zjavila v tajomstve kríža, bola viditeľná v duchu solidarity prejavenej mnohorakými skutkami dobročinnosti a obetami počas tých temných dní.

Stretnutia s rodinami a mladými v Manile boli význačnými chvíľami návštevy Filipín. Zdravé rodiny sú podstatné pre život spoločnosti. Vidieť toľko početných rodín, ktoré prijímajú deti ako ozajstný Boží dar, prináša útechu a nádej. Oni vedia, že každé dieťa je požehnaním. Počul som niektorých, ktorí vravia, že početné rodiny a narodenie mnohých detí patrí medzi príčiny chudoby. Zdá sa mi, že je to povrchný názor. Môžem povedať, a môžeme to povedať všetci, že hlavným dôvodom chudoby je taký ekonomický systém, ktorý odstránil zo svojho stredu človeka a vložil tam peniaze; ekonomický systém, ktorý vyraduje, neustále vyraduje: vyraduje deti, starých, mladých, nezamestnaných... a vytvára kultúru skartovania, ktorú prežívame.

Zvykli sme si na to, že hľadáme na vyradené osoby. A toto je hlavný dôvod chudoby, a nie početné rodiny. Odvolajúc sa na postavu sv. Jozefa, ktorý chránil život „svätého dieťaťa“, veľmi uctievaného v tej krajine, som pripomenul, že je potrebné chrániť rodiny, ktoré čelia rozličným ohrozeniam, aby tak mohli svedčiť o kráse rodiny v Božom pláne. Taktiež treba brániť rodiny pred novými ideologickými kolonizáciami, ktoré útočia na ich identitu a poslanie.

Bolo pre mňa potešením pobudnúť s filipínskou mládežou, počúvať o ich nádejach a obavách. Chcel som im ponúknuť moje povzbudenie do ich snáh o príspevok k obnove spoločnosti, zvlášť prostredníctvom služby chudobným a ochrany životného prostredia. Starostlivosť o chudobných je základným prvkom nášho života a kresťanského svedectva – aj na to som upozorňoval počas návštevy. Toho súčasťou je odmietanie akejkoľvek podoby korupcie, pretože korupcia okráda chudobných. Vyžaduje si to kultúru poctivosti.

Ďakujem Pánovi za túto pastoračnú návštevu na Srí Lanke a Filipínach. Prosím ho, aby vždy žehnal tieto dve krajiny a upevňoval vernosť kresťanov evanjeliómu posolstvu o našom vykúpení, zmierení a spoločenstve s Kristom. Ďakujem.

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

copyright Osservatore Romano